

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 5/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Нафтне индустрије АД ..., ради накнаде штете и чинидбе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиоца, изјављеном против Пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1705/16 од 05.10.2016. године, у седници од 03.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиоца, изјављен против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1705/16 од 05.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1705/16 од 05.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 154/2014 од 10.05.2016. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади штету у износу од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате и да уклони рекламни стуб на начин описан изреком.

Против наведене другостепене пресуде, тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је утврдио да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Тужба у овом предмету поднета је 07.03.2014. године, па се у поступку примењује важећи Закон о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18), којим као ванредни правни лек више није прописан захтев за заштиту законитости, већ захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, који у смислу члана 421. ЗПП може поднети само Републички јавни тужилац. Захтев за заштиту законитости био је прописан као ванредни правни лек ранијим ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), и њега је могла поднети парнична странка уз услове

прописане чланом 418. тог закона, али само преко адвоката (чл. 401. став 2. тачка 2. у вези чл. 421. став 2. тог ЗПП), и само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5 ЗПП, према члану 417. тог закона.

С обзиром да важећи ЗПП више не прописује захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек, који је тужилац поднео лично због погрешне примене материјалног права, из наведених законских одредаба произилази да је захтев недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић